

Synopsis: 2 Johannes

door: J.N. Darby

2 Johannes

De tweede en de derde brief van Johannes leggen de nadruk op de *waarheid*. De tweede brief waarschuwt de gelovigen geen mensen te ontvangen, die de leer van Christus, d.i. de waarheid betreffende de Persoon van Christus, niet brengen. De derde brief spoort de gelovigen aan, hen die deze leer wel brengen te ontvangen en verder te helpen. Bijgevolg leggen beide brieven (vooral de tweede) de nadruk op "de waarheid".

De apostel had de uitverkoren vrouwe, aan wie hij schreef, lief "in waarheid"; en ook allen die de waarheid kenden, hadden haar lief, en wel ter wille van de waarheid die in ons blijft en met ons zal zijn. Hij wenste haar Gods zegen toe in waarheid en in liefde. Hij verblijdde zich erover dat hij sommigen van haar kinderen had gevonden die in de waarheid wandelden (vs. 4).

Het was zijn verlangen dat er wederkerige liefde zou zijn onder de christenen (vs. 5). Maar dit was de liefde, dat zij Zijn geboden bewaarden; want er waren veel verleiders uitgegaan in de wereld (vs. 6-7). Iedereen die verder ging en niet in de leer van Christus bleef, had God niet (vs. 9). Johannes besluit deze brief, waarvan wij bijna een volledige samenvatting hebben gegeven, met een vermaning voor deze vrouwe: in het geval dat er iemand bij haar kwam die deze leer niet bracht, mocht zij hem niet in huis ontvangen en evenmin tegen hem zeggen: "God zegene u" of: "God zij met u" of "Ik groet u". Want door dat wel te doen, zou zij maken dat zij zelf gemeenschap had met het kwaad dat hij bedreef (vs. 10-11).

De valse leer die in die tijd verbreid werd, hield de loochening in van de waarheid dat Jezus Christus *in het vlees gekomen is*. Maar de apostel zegt heel in het algemeen, dat iedereen die verder gaat en niet in de leer van Christus blijft, God niet heeft. Wij leren in deze korte brief verscheidene belangrijke dingen. De opdracht van iemand die rondreisde en predikte, werd

nooit in twijfel getrokken, maar de leer die hij bracht werd wél getoetst; als hij de gezonde leer bracht was hij welkom. Een vrouw die het Woord bezat – zoals o.a. in deze brief – was *bekwaam* om zijn leer te beoordelen en zij was ervoor *verantwoordelijk* dat te doen. Indien de leer betreffende de Persoon van Christus werd aangetast, moest men onverbiddelijk streng zijn. De deur moest gesloten worden voor iedereen die deze leer vervalste. Men moest zelfs niet tegen zo iemand zeggen: "Ik groet u", want wie dat wel deed werd deelgenoot van zijn boze werken. Zo zou men behulpzaam zijn bij de bedriegerijen van de satan.

Bovendien: de *schijnbare* liefde, die de waarheid niet handhaaft, maar zich aanpast aan wat de waarheid niet is, is niet de liefde die in overeenstemming is met *God*. Integendeel, het is de liefde misbruiken, als men de verleidingen van de boze voorthelpt. In de laatste dagen is de toetssteen van waarachtige liefde *de handhaving van de waarheid*. God wil dat wij elkaar liefhebben. Maar de Heilige Geest, door wiens kracht wij de goddelijke natuur hebben ontvangen, die de liefde van God in onze harten heeft uitgestort, is *de Geest van de waarheid*. En het is het werk van de Geest om *Christus* te verheerlijken. Het is dan ook onmogelijk dat een liefde, die een leer kan verdragen waardoor Christus vals wordt voorgesteld – en daar onverschillig voor blijft – uit de Heilige Geest kan zijn. Zo'n onverschilligheid kan nooit gelden als het bewijs van de goddelijke liefde.

Vers 8 stelt de leer van de beloning en van de kroon van de heerlijkheid, die de arbeider bezit in de vruchten van zijn dienst, in een helder licht. Deze tweede brief van Johannes waarschuwt de christen voor alles wat verdacht is ten aanzien van de Persoon van Christus; en vermaant hem op dit punt onwrikbaar pal te staan.

Oude Sporen 2007

